

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. Варна, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Търговско дело №
20233100900182 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по молба на длъжника „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2 за откриване на производство по несъстоятелност.

В молбата се излага, че молителят има парични задължения в общ размер на 1 316.35 лева, които дружеството не е в състояние да обслужва. Не притежава право на собственост върху недвижими имоти и други вещни права, а вземанията му са несъбираеми. Поради изпадането си в състояние на неплатежоспособност, начиная от 01.05.2015 год., моли за уважаване на молбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, на основание чл.235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице всички материалноправни предпоставки от установения в разпоредбите на чл.608, чл.625 и 631, фактически състав, а именно: молбата да е подадена до компетентния съд от **легитимирано съгласно чл.625 ТЗ лице**, молителят да не е в състояние да изпълни **изискуемо** парично задължение, **породено от или отнасящо се до търговска сделка**, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ **или публичноправно задължение** към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност **или задължение по частно държавно вземане**; да е налице **неплатежоспособност** съгласно чл.608 ТЗ; затрудненията на длъжника да не са временни, а да имат **траен и необратим характер** и да представляват обективно състояние на търговеца и той да не разполага с **имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите**, които

хипотези законът дава алтернативно.

Съгласно чл.608, ал. 1 от ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо и установено по основание във фазата по разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, парично задължение, породено или отнасящо се до търговска сделка или публичноправно задължение към Държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. Или, първият признак на неплатежоспособността, отнесен към настоящото производство, е наличие на качеството на търговец на длъжника, което в конкретния случай безспорно е налице по аргумент от чл.1, ал.2, т.1 от ТЗ.

Нормата на чл.608, ал.2 ТЗ установява презумпцията, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. От извършената служебна справка по партидата на търговеца във водения при АВп търговски регистър се установява положителното проявление на установените в цитираната разпоредба факти, тъй като последният обявен акт по партидата на дружеството е декларация по чл.38, ал.9 т.2 ЗС за 2019 год., че предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на пар.1 т.30 от ДР на ЗС. При липса на проведено доказване за противното, съдът следва да прецени дали неизпълнението на изискуемото задължение е поради състоянието на неплатежоспособност на дружеството – молител.

Съобразно презумпцията на чл. 608, ал.3 от ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като съгласно изр. второ на цитираната норма спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Въведена е т.нар. „оборима презумпция“, като се акцентира не само върху конкретното правоотношение и произтичащите от него права и задължения, но и върху състоянието на търговеца - дали същият може да плати изцяло или частично само вземанията на отделни кредитори, като от значение е преди всичко релацията задължение - имущество и връзката му с останалите търговски и публичноправни или частни държавни задължения на длъжника. Релевантен е обективният факт на неплатежоспособността, която представлява състояние на невъзможност да се посрещат задълженията.

В алинея 4-та на чл.608 от ТЗ е въведена и презумпция за неплатежоспособност, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл.625, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение.

Презумптивните предпоставки, съдържащи се в нормата на чл.608 ал.3 и 4 ГПК, подлежат на доказване от молителя, при наличието на които съдът е длъжен да се произнесе по основния факт, а именно изпадането на длъжника в състояние на неплатежоспособност. Този, който се позовава на презумпцията, трябва да докаже условията за приложението ѝ, като при оборимата презумпция чак след това в тежест на ответника е да ги обори.

Ето защо, за преценка дали търговецът е в състояние или не да изпълни своето конкретно задължение, произтичащо от търговската сделка, поради състоянието си на неплатежоспособност съдът задължително изследва на икономическото състояние на длъжника. За установяването на това състояние по делото съдът изхожда от данните от обвените в ТР при АВп данни, служебно събраните такива и от изготвената по делото ССЕ.

Съвкупният анализ на събраните такива сочат, че за целия изследван период показателите за ликвидност са нулеви, като липсват данни за приходи от предходни периода от дейността на дружеството, които да са достатъчни да покрият направените през месеца задължения. Наличието на временни затруднения на длъжника е обективно

състояние, свързано с очаквани приходи от стопанска дейност, събиране на вземания или привличане на инвестиции, за които обстоятелства по делото няма данни.

Същевременно от събраните по делото писмени доказателства не се установяват краткотрайни материални активи, с които длъжникът да разполага и да послужат за удовлетворяване на текущи задължения. Не се установяват и дълготрайни такива, въпреки че съобразно доктрината и трайната съдебна практика /така, решение №72 по гр.дело №953/95 г. на ВКС, решение № 795/04.04.06 г. по т.дело № 489/05 г. на ВКС, I ТО, решение № 98810.03.08 г. по т.дело № 647/07 г. на ВКС, I ТО/ при преценката досежно размера на имуществото на длъжника и неговата стойност не следва да се вземат под внимание дълготрайните, тъй като тяхната разпродажба на практика съставлява ликвидационен способ за осребряване на имущество и осигуряване на парични средства, с което се постига ефекта на всяко едно производство по несъстоятелност във фазата по осребряване на имуществото.

Ето защо, съобразявайки, че наличните парични средства и краткотрайни материални активи не са достатъчни за покриване на краткосрочните задължения на предприятието, съдът намира, че затрудненията на дружеството са не само трайни, но и необратими.

Съгласно трайно установената съдебна практика, включително и задължителна такава по смисъла на т.2 от ТР 1/2010 год. на ОСГТК на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК /решение № 115/25.06.2010 год. на ВКС по т.д. № 169/2010 год., ТК, II т.о./, началната дата на неплатежоспособността е датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл.608 ТЗ, т.е. според обективното си финансово състояние, преценено с оглед коефициентите за ликвидност и финансова автономност, длъжникът да е изпаднал в невъзможност да изпълнява паричните си задължения. Посоченият негативен фактически състав, в своята съвкупност следва да е изразен като трайно, обективно и необратимо състояние на търговеца. При определяне на началната дата на неплатежоспособност съдът изследва всички задължения на търговеца. В конкретния случай, сочи се от вещото лице, първото задължение на дружеството е за период 01.02.2015-28.02.2015 год., с падеж 25.03.2015 год., като същото е deregистрирано по ЗДДС на 14.06.2016 и за периода 2017-2013 не е осчетоводявало фактури за продажби и покупки. Констатирано е също така, че последните прекратени трудови договори с работници са от дата 20.04.2015 год., като съвкупният анализ на данните сочи, че финансовите затруднения на дружеството са придобили траен и необратим характер към 31.12.2015 год. Именно към тази дата, съдът намира, че следва да се отнесе и началната дата на неплатежоспособността.

При липса на доказателства за наличие на парични средства и бързоликвидни активи, чиято стойност е достатъчна да покрие разноските по производството по несъстоятелност, откриването му би било самоцелно и не би се реализирала неговата цел, формулирана в чл. 607, ал. 1 ТЗ, а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

Предвид извода на съда, че наличното имущество на длъжника не е достатъчно за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност, с определение от 11.07.2023 год. съдът е указал на молителя в тридневен срок да представи доказателства за внесена сума в размер на 6 600 лв., представляваща предплатени начални разноски в производството по несъстоятелност за срок от шест месеца, на основание чл.629б ТЗ, ведно с предупреждение за последиците по чл. 632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Доказателства за горното не са представени в определения от съда срок и не е изпълнено условието на чл.629б ТЗ.

Ето защо, съдът следва да постанови решение по чл. 632, ал.1 ТЗ, с което обяви неплатежоспособността, определи началната й дата, открие производството по несъстоятелност, допусне обезпечение чрез налагане на запор, възбрана или други

обезпечителни мерки, постанови прекратяване дейността на предприятието, обяви длъжника в несъстоятелност и спре производството, като не постанови заличаване на търговеца от търговския регистър.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2 **с начална дата на неплатежоспособността 31.12.2015 год.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2, в наименованието си да добави **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на „ЕВРО БИЛДИНГ 2015“ ЕООД, ЕИК 203400861, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ж.к. Вл. Варненчик, бл. 403, вх. 14, ет. 1, ап. 2, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на решението в ТЗ при удостоверяване от страна на молителя, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ. При невъзобновяване в срок, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВАРНЕНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър, воден от АВп.

РЕШЕНИЕТО да се впише в ТР, воден от АВп.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на осн. чл. 634 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящия съдебен акт в книга по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____